

TUẦN BÁO
PHÁT TRIỂN ĐIỂN NĂNG

2922 Jolicoeur St.
Montreal - H4E 1Z3
CANADA

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

Số 302

ngày 15 tháng 4 năm 2001

Tờ báo hằng tuần ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Page 1 04/13/01

Trụ Tiến

*Qui hội chơn linh tự tiến hành
Thực hành chất phát tự phân ranh
Đạo đời lẫn lộn không ranh giới
Thức giác bình tâm rõ ý thanh*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 12-02-00 đến 18-02-01

Copyright 2001 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Tại sao làm người phải chịu ân oán?
- 2) Người muốn tu nguyện với Trời Phật tu suốt đời, nửa chừng bỏ không tu thì tương lai sẽ ra sao?
- 3) Thần kinh bất ổn thì phải làm sao?
- 4) Người tu thiền đã thấy được những gì của nội tâm mà có thể thanh tịnh được?
- 5) Tại sao làm người cha mẹ chết đều cảm động khóc tại sao?
- 6) Nghiệp sát luân lưu từ nhiều kiếp tại sao?
- 7) Trí tuệ phát triển từ nơi nào?

<p>1) Atlantic city, 12-02-2001 7 : 46 AM <i>Hỏi : Tại sao làm người phải chịu ân oán?</i></p> <p>Đáp : Thừa làm người sanh thành bởi cha mẹ phải chịu luật hóa hóa sanh sanh, nghịch thuận tương chiếu, thì phải thực hành mới thoát</p> <p>Kệ : <i>Kích động tương hành sáng trí ra Tâm tu chất phát tự tâm hòa Triền miên học hỏi không giờ dứt Tiến hóa vô cùng tự vượt qua</i></p>	<p>2) Atlantic city, 13-02-2001 1 : 50 AM <i>Hỏi : Người muốn tu nguyện với Trời Phật tu suốt đời, nửa chừng bỏ không tu thì tương lai sẽ ra sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa phát nguyện với Trời Phật rồi bỏ tu thì sẽ bị hạ tầng công tác, tức là luồng điển hướng về dâm dục tạo nghiệp, trí óc không còn minh mẫn hay phê phán người khác và tạo loạn thần kinh khối óc, tưởng lầm là mình sáng suốt và hay hơn người khác, sẽ bị nghiệp lực lôi cuốn cho đến điên khùng mất trí</p> <p>Kệ : <i>Chơn hành không có chỉ làm thôi Thiếu trí tâm tư bị quả nhồi Động loạn hồn lảo không học tốt Thực hành không có tự lời thôi</i></p>
<p>3) Atlantic city, 14-02-2001 6 : 47 AM <i>Hỏi : Thần kinh bất ổn thì phải làm sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa thần kinh bất ổn thì cần phải nghỉ ngơi và buông bỏ thế sự hành pháp tinh tấn</p> <p>Kệ : <i>Thực hành chánh pháp tự tâm thành Giải tỏa phiền ưu tự thực hành Mê chấp không còn gieo khổ nạn Chơn tâm thành đạt hướng về thanh</i></p>	<p>4) Atlantic city, 15-02-2001 5 : 30 AM <i>Hỏi : Người tu thiền đã thấy được những gì của nội tâm mà có thể thanh tịnh được?</i></p> <p>Đáp : Thừa người tu thiền đã nhìn thấy nội lực thanh tịnh mà tự học hỏi nguyên lý của Trời Đất mà tự tu phát triển tới vô cùng</p> <p>Kệ : <i>Nội tâm thông cảm duyên tình đạo Sáng suốt quang minh tự bước vào Cấu trúc siêu nhiên chuyển tiến đạt Bình tâm học hỏi chuyển trăng sao</i></p>
<p>5) Atlantic city 16-02-2001 6 : 45 AM <i>Hỏi : Tại sao làm người cha mẹ chết đều cảm động khóc tại sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa làm người sống trong tình cảm yêu thương của cha mẹ, khi chia ly kẻ ở người đi, luyến tiếc phải rơi lụy. Người tu thiền thì ngược lại, quý yêu nhau phải chúc cho nhau : Thượng lộ bình an</p> <p>Kệ : <i>Sống còn chết mất phải ly thân Không có có không nguyện góp phần Tiến hóa phân hòa nay đã đến Quý thương xây dựng hướng tâm cần</i></p>	<p>6) Atlantic city, 17-02-2001 10 : 25 AM <i>Hỏi : Nghiệp sát luân lưu từ nhiều kiếp tại sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa vì sự sống, cần sự hy sinh của con vật dâng cho loài người, có sống có tiến, điện năng phát triển không ngừng nghỉ</p> <p>Kệ : <i>Qui nguyện giềng mối tự tâm hành Các giới tâm thành hướng về thanh Quý trọng Trời cao tâm tự giác Cảm thông nguyên lý tự tâm hành</i></p>

7) Atlantic city, 18-02-2001 7 : 40 AM

Hỏi : Trí tuệ phát triển từ nơi nào?

Đáp : Thừa trí tuệ phát triển từ nơi trung tâm bộ đầu liên hệ với trung tâm sinh lực càn khôn vũ trụ

Kệ :

Xuân Trời tận độ trí tâm giao

Chuyển hóa nơi nơi đủ sắc màu

Hóa hóa sanh sanh không đoạn dứt

Bình tâm thanh tịnh rõ đuôi đầu

THƯ TỬ LAI VĂNG

Kính bái Đức Thầy!

Con là N T N, hôm nay con viết thư này trước thăm Thầy và chị H V, sau con có vài lời nhờ Thầy giúp con.

Kính thưa Thầy! Con đã ăn chay trước khóa tịnh khẩu tới nay nhưng con phải nấu ăn cho một đứa cháu và một con của con, nhưng từ trước tới nay con chỉ mua thịt họ làm sẵn, nhưng cách đây 3 tuần con đã mua một con cua sống luộc cho hai đứa nó ăn. Lúc đó con nghĩ rằng tạo hóa đã an bài nhưng sau đó con đã ăn năn dù con không ăn nhưng con đã làm chết nó. Như vậy con có tội không Thầy? Trước khi luộc con có niệm Phật và cầu nguyện cho linh hồn con của được đi đầu thai, từ đó tới nay con xót xa không biết con của có được đi đầu thai không? Xin Thầy niệm tình thứ lỗi cho con, Thầy dùng huệ nhãn để cứu độ linh hồn con của được giải thoát, con xin đội ơn Thầy và nguyện sẽ cố gắng nhớ không dám phạm lỗi này.

Kính thưa Thầy! Sao con ngu quá, đi tới đâu ai cũng chửi, sao mầy ngu quá, không hiểu tại sao từ nhỏ lớn con không mọc răng cùng, sao con ngu quá thì có ảnh hưởng việc tu học con không Thầy? Con có cố gắng niệm Phật nhưng vẫn còn ngu. Từ ngày tu học tới nay con có giảm bớt nóng giận nhưng cái ngu vẫn còn, ai cũng khi dễ con ngu quá. Thưa Thầy con đã lỡ mang bệnh ngu rồi có cách nào cho hết ngu không Thầy? Có lúc con đọc sách "Khai Ngộ Chân Lý", con hiểu được cái cao siêu chiều sâu, có lúc con chỉ đọc và hiểu sơ thôi, tại sao vậy Thầy? Con xin Thầy cho con lời dạy để con làm hành trang trên bước đường tu học, con nghĩ thật nhiều nhưng sợ viết nhiều sẽ lộn xộn nên con xin dừng bút, con xin kính bái Đức Thầy và cho con lời minh giải. Kính lạy Thầy. Con. N T N

=====
Montréal, ngày

N con,

Thầy đã vui nhận được thư của con, được biết con vẫn khôn hơn Thầy. Con biết sự đau đớn của con của nhưng mà con quên cứu của, nên con cảm thấy có tội. Người ăn thịt của cảm thấy ngon và quên tội. Con biết đó là tội, khi con giết con của nhưng con viết thư nhờ Thầy giải tội, tức là con khôn hơn Thầy. Thầy vẫn nhịn nhục nghe theo những gì con muốn nhưng việc đó chính con phải làm, tức là bỏ công tu học, tham thiền nhiều thì mới bỏ được cơn u mê tăm tối. Thiên hạ nói rằng con ngu, Thầy đề nghị con nên tu ngu như ông Phật thì mọi sự ngu trần gian sẽ tiêu tan, tức là sự tăm tối sẽ biến thành ánh sáng. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương sĩ Hằng

KIỆN TÂM CHUỘT: TAM ANH ĐỐI CHIẾU

Hồi nào giờ mình nghe thiên cơ, thiên cơ mà không biết thiên cơ là cái gì: chuyển mình từ giai đoạn này tới giai đoạn kia qua giai đoạn nọ. Mình thấy rồi, thiên cơ đang sắp đặt và sẽ sử dụng đám nào và sẽ thiêu hủy đám nào, có chừng hết không chối cãi được. Mình không có quyền, nếu có quyền đã triển hạn được. Không triển hạn được, chỉ lo sửa tâm thôi.

Tam Anh đối chiếu, thế giới phải thay đổi hết. Kiến, Tâm, con Chuột, ba anh đối chiếu nhau.

Có một hôm anh kiến đi tới chỗ người ta nuôi tầm. Anh mới gặp con tầm. Con tầm thấy kiến, sợ quá thun lại.

- Hỏi chớ tại sao anh thun?
- Tôi không tin cây chú đâu, trời có sập tôi cũng không tin cây chú. Nếu tôi không thun, không thủ thế, thì anh sẽ cắn tôi.

Anh kiến nói:

- Anh hiểu lầm rồi, tôi đến để giúp anh, cứu anh.

Anh tầm ảnh nói:

- Chúng tôi đầy đủ hết, không cần sự giúp đỡ của anh và cứu rỗi của anh, tôi không cần, không cần thiết. Chúng tôi có giờ làm việc, có giờ hưởng thụ.

Anh kiến nói:

- Tôi thấy tội nghiệp cho anh rất nhiều. Anh có giờ làm việc, có giờ hưởng thụ. Tới giờ người ta đưa lá dâu cho anh ăn anh hưởng thụ thiệt, chúng tôi phải tìm ra mới có ăn. Nhưng mà sau sự hoạt động của chúng tôi, chúng tôi thấy rằng xứng đáng hơn anh, chúng tôi có cách tự vệ còn các anh không có cách tự vệ. Anh ăn lá dâu của họ, anh se ra tơ, rồi một ngày nào đó họ đem cả cái xác của anh họ luộc họ ăn luôn. Anh đâu có hiểu chỗ đó, anh có thấy lúc nào chưa?
- Chưa, đâu có ai mà ác ôn như vậy!
- Nhưng mà chúng tôi đã biết rằng từ ông bà tổ tiên của anh đến giờ cũng đều bị họ luộc ăn hết. Bây giờ anh hãy bình tâm anh lưu ý những gì chúng tôi nói, nếu có thì một ngày kia chúng tôi sẽ giúp đỡ anh. Anh xác nhận rằng các anh sẽ chết oan uổng một cách như vậy, lúc đó chúng tôi có cách giúp đỡ anh.

Anh tầm nói:

- Được, tôi sẽ nghiên cứu, nếu có thật chúng tôi sẽ nhờ anh.

Anh tầm bình tĩnh hỏi người này người kia:

- Trục hôm qua tụi bên kia thấy vui vẻ mà hôm nay không còn người nào, không còn chú nào hết, mình cứ để ý coi nó đem đi đâu.

Rồi thấy rõ ràng nó liệng trong nồi nó luộc luôn mà ăn. Thì thấy anh kiến nói đúng. Bây giờ mình phải tìm cách giải thoát, phải làm sao để giải thoát?

Một hôm anh kiến đến, anh tầm mới hỏi:

- Vậy anh có cách nào giúp đỡ chúng tôi không?

Anh kiến nói:

- Có cách chớ, không có cách làm sao tôi đề nghị. Anh bằng lòng rời khỏi chỗ này không? Tôi sẽ đưa anh rời khỏi chỗ này và anh sẽ trở về cây dâu thiên nhiên của Trời Đất đã sắp đặt khẩu phần cho anh. Anh sẽ sống đó và hưởng và anh sẽ có cơ hội tu để anh tiến hóa tới mức vô cùng. Anh tính thế nào?

Anh tầm nói:

- Được, chúng tôi bây giờ tin anh. Tôi hiểu sự bạc đãi của loài người đã đối xử với chúng tôi như vậy, tôi hiểu. Bây giờ chúng tôi bằng lòng nghe sự an bài của anh, vậy anh giúp đỡ cách nào?

- Thì anh trở về tập trung tất cả anh em. Ngày mai, 5 giờ sáng chúng tôi sẽ có mặt tại sàndâu. Lúc đó người chủ dâu, người chủ nuôi các anh đó, hoảng hồn sẽ đuổi chúng tôi đi. Trong lúc đuổi chúng tôi thì chúng tôi sẽ dàn hai bên mở đường cho các anh đi. Rồi từ đó, chúng tôi sẽ đưa anh trở lại cây dâu. Anh đồng ý chưa?

Buổi sáng, kiến bao vây vô dầy sạp dâu hết, cái sàndâu. Chủ hoảng hồn - kiến vô thì tâm sẽ chết, mất của - và giữ cho nó sạch. Và giữ thì nó thừa cơ đó nó đi, đi lên con đường đi lên cây dâu. Các chú tằm đã đi lên cây dâu nhờ đám kiến này đưa đi. Đưa lên ở trên cây dâu rồi thì chú kiến mới bảo vệ đám tằm, mới vạch con đường tự trị để bảo vệ, ở dưới cây làm con đường chặn lại không cho cái gì xâm chiếm.

Không bao lâu, chú chuột đi tới, dòm thấy một dãy kiến như vậy làm sao đi qua được, mới nói:

- Chớ ai biểu chúng bây chặn đường ông?

Mấy chú kiến mới nói:

- Không, chúng tôi không có quyền chặn đường ông, nhưng mà thượng lệnh bảo chúng tôi giữ con đường này để bảo vệ bạn chúng tôi mà thôi, chớ chúng tôi không có ý chặn ông.

Ông chuột mới lấy cái đuôi ngoắc ngoắc. Ông hỏi:

- Chúng bây biết cái này là cái gì không?
- Dạ thưa cái này là cái đuôi của ông.
- Mà chúng bây có biết rõ sức mạnh của cái đuôi chưa?
- Mạnh lắm. Nếu ông không vị tình, ông quật một cái thì chúng tôi chắc chết.

Ông chuột nói:

- Nếu vậy thì chúng bây phải dang ra cho ta đi, không được chặn đường nữa, các người đã hiểu chưa?

Anh kiến nói:

- Vì thượng lệnh, chúng tôi không thể thay đổi được.

Anh chuột nổi nóng lấy cái đuôi quật hai cái thì anh kiến mới thừa cơ leo lên đuôi và từ đó chạy tuốt lên lỗ chân lông, chun trong hai tai, đứng khắp lỗ chân lông trên mình anh chuột. Anh chuột hỏi:

- Chúng bây có sợ tao không?

Ảnh mới quật thêm hai cái nữa. Cũng làm như vậy, các anh kiến thừa cơ bò lên. Anh chuột nói:

- Chúng bây chết hết chưa?

Thì anh kiến mới đồng một loạt cắn một lượt. Lúc đó, anh chuột đau quá té lăn ra. Anh kiến hỏi:

- Chớ các anh mạnh hay chúng tôi mạnh?

Chuột nói:

- Các anh mạnh. Tôi không mạnh. Anh tha cho.

Anh kiến mới nói:

- Anh lớn mà còn năn nỉ tôi thì tôi cũng tha cho anh lần đầu.

Các anh kiến mới từ bỏ lỗ chân lông mà đi xuống đứng dưới đất.

- Bây giờ chúng tôi xuống dưới đất, chúng tôi tha cho anh. Từ rày về sau, anh không nên lộng ngôn mà nói ngược nữa, không nên hành động bất chánh, ỷ mạnh hiếp yếu, không được, chúng tôi sẽ không tha.

Thấy tụi nó xuống hết rồi tưởng là xong việc, ông chuột nói:

- Được, chúng bây sẽ biết tay, cho chúng bây tiêu diệt một lượt hết.

Anh kiến nói:

- Tôi đã biết trước sự phản trắc của anh luôn luôn có. Nhưng mà vì nhân đạo chúng tôi phải tha cho anh. Nhưng mà tôi đã lầm mưu các anh rồi. Vậy thì các anh cứ tự tiện, muốn tiêu diệt hết chúng tôi cũng được. Anh cứ tự tiện.

Nhưng mà trong lúc đó anh chuột đã quên rằng còn hai anh kiến trong hai lỗ tai chưa bước xuống, anh chuột nói:

- Rồi, chúng bây sẽ biết tay.

Hai anh kiến trong lỗ tai đồng cắn một lượt, anh kia té đái nhào ngã, run rẩy trời chết. Càng cắn càng la. Lúc đó, anh tầm từ trên cây đi xuống, anh kêu anh kiến rằng:

- Các anh đã giúp chúng tôi trong cái trận đồ nguy hiểm thì bây giờ các anh nên thực hiện từ bi để giúp đỡ cho anh chuột. Tôi sẽ khuyên anh chuột từ rày về sau không nên hỗn láo với các anh và để anh chuột ăn năn và thấy hành động bất chánh của anh. Chính chúng tôi đã chứng kiến sự sai lầm do anh chuột mà thôi.

Anh tầm mới khuyên anh chuột:

- Anh chuột, anh nên bình tâm xét sự sai lầm của chính anh. Chính anh ỷ sức mạnh và hăm he người khác, cái việc đó Trời Đất không chứng minh và chính tôi người ngoại cuộc nhưng chúng tôi cũng không chứng minh điều đó. Tôi khuyên anh nên thực thà trong lời hứa của anh thì chúng ta sẽ được giải quyết sự việc này.

Anh chuột mới năn nỉ:

- Anh có cách nào năn nỉ anh kiến tha thứ chúng tôi và tôi sẽ làm bất cứ những việc gì mà chúng ta sẽ mong muốn để tiến tới hòa bình tốt đẹp.

Anh tầm mới khuyên anh kiến:

- Anh đã giúp đỡ chúng tôi rồi thì không nài một chút gì và anh hãy thử xem anh chuột có phải thật sự hay là không. Nếu thật sự thì tôi mong rằng các anh nên rời bỏ vị trí có thể làm hại anh chuột trong cơn đau đớn quá mức để mọi người có thể trở về vị trí và lo tu luyện.

Chúng ta xem trên mặt đất, loài người có ai sống vĩnh viễn tại thế đâu? Xem nghĩa địa, loài người đều bị chôn vùi dưới đất rồi mới thấy cảnh ăn năn. Mà bây giờ chúng ta sống, chúng ta biết đau đớn và biết ăn năn, biết thật thà lẫn nhau thì tôi thấy điều rất quý cho nên tôi khuyên anh kiến nên giúp đỡ anh chuột để anh trở về điều trị và để anh thực hiện những gì cam kết với chúng ta.

Anh kiến nói rằng:

- Vì sự ngạo mạn của anh chuột mà chính anh đã chứng minh và anh chê rằng sức mạnh chúng tôi không tới đâu. Nhưng mà ngày nay anh đã thấy rõ sức mạnh của chúng tôi là vô cùng thì anh đã thức giấc. Và những lời khuyên giải của anh chúng tôi cũng chấp nhận.

(Nói với anh chuột) Tôi bằng lòng để cho anh được trở về vị trí điều trị, và thực hiện những gì anh đã hứa. Anh phải xác nhận lại một lần nữa.

Anh chuột nói:

- Tôi xác nhận từ rày về sau tôi xin chấp nhận không phản trắc và không phản ngôn nữa.

Lúc đó anh chuột từ từ lết về hang lo tu luyện. Anh tầm trở lại vị trí để tu luyện, hưởng thanh khí của Trời Đất. Anh kiến cũng trở về vị trí tu luyện. Thì không bao lâu, tầm biến thành bướm, kiến có cánh bay, chuột biến thành dơi mới tiến tới bao la thanh khí của Trời Đất, mới thấy rõ cảnh hòa bình.

Nhơn sinh phải trong thật thà mới giải quyết mọi sự nan giải hiện tại của côn trùng vạn vật tại mặt đất thương yêu của loài người. Cảnh hòa bình trở về với nhơn loại nhưng phải trải qua cơn thử thách. Cái cơn thách đố của loài người với loài người này sẽ rất đau khổ mới có cảnh thức giấc ở tương lai.

Kết luận của bài Kiến Tâm Chuột tam anh đối chiếu chỉ có bao nhiêu đó thôi.

Lương Sĩ Hằng

(Th/Đ Culver City, 1980-1981)

THƠ

TỬ HẢI!!!

Một tên mình Trắng!
Một chú mặt HỒNG!
Một gả da mét!
Một nhóc tai Vàng!
Bốn anh con nít đảng hoàng
Trong Ta sao vẫn mơ màng Đạo Tâm?
Tứ Trụ Hòa . . . Phân!
Tứ Hải Hội . . . Đồng?
Đường Trời sáu ngã về Không
Lòng riêng ai vẫn trống lòng; Bạn ơi!
Tam Pháp tình Trời
Hồn ai chấp chính triều ngòi
Lòng Ta áo trắng nụ cười thức Tâm
Trọn một chữ ĐÔNG
Duyên Trời Thường Chuyển Pháp Luân
Gió đưa thanh khí góp phần thương yêu
Trắng soi nhận thức tình siêu
Thực hành Đạo Đức càng Yêu Thương Người
Từ Tâm phát triển trong ngoài
Không ngừng học hỏi tình trời hương say!
Tham thiền nhập định hôm nay
Mười phương trên ấy dựng xây nhớ mình
Pháp tràng Thanh Trước cao tầng
Nước , non , gió , lửa cảm minh điều . . . Hòa
Tiếng Thơ bốn biển một nhà
Tình Thơ ai vẫn thật thà Tánh soi!
Hỏi THU lá Nghiệp vàng rơi
Môi hồng sao vẫn ngạo cười gió . . . ĐÔNG!
XUÂN. . . tình chết lại hồi sinh
Nghe ra lửa Hạ . . . Dục lòng thặng hoa
Bốn mùa Thanh Tịnh THẤY TA
Ô hay bốn bể một nhà tình THÂM
Lời thơ viết vẫn cho MÌNH
Biết sao phân giải chân thành ý tâm?
Giác Thân , thân giác chữa THÔNG
Mười phương chư Phật thể . . . ĐỒNG . . . Trời ơi!
Ơi Trời! ngó xuống mà Vui
Đồng sàng ; Đồng tịch; Đồng thời; Đồng Tâm
Mười phương chư Phật cộng . . . ĐỒNG!
Hồn Ta thấp nén nhang lòng: KÍNH THƯƠNG !!!

Vân Sơn (Troyes , France)

TIN...

Chính Mình chữa dấm Tin Minh
Há đâu lại chạy vòng quanh Tin ngoài
Tin ai cũng khổ bạn ơi!
Tự tu tự chứng mà rời Sân Si
Cảnh đời mới thật trường thi
Thực hành mới rõ VÔ VI PHÁP mẫu
Trách mình thì khỏi nhức đầu
Chửi mình mà giải được sầu nghiệp thân
Lời thơ . . . << Thành kính phương ân >>
Nhấn ai bốn biển đã Thông . . . Tin Trời!
Gửi dùm Ta chút hương cười
Duyên Thiên mấy độ luân hồi tái lai
Trần gian chẳng có chi tài
Sửa mình là chánh răn hoài Cái Ta
Nụ cười Thịt , máu , xương , da
Thương nhau đi chứ rồi ra thương Trời!
Khác gì đâu , hạt giống Người?
Cùng chung đạp đất , đội trời , Mẹ Cha
Tin ai . . . dẫn nguyện xuất gia
Hành tu có thể thành MA . . . << nhát gừng >>
Vâng: Tôi tin kính . . . vô cùng
Cha Trời có MỘT phân từng . . . GIÁO trăm
Tin rằng có kẻ TRI . . . ÂM
Can , trường , tâm , thận: Hành KHÔNG . . . Ngựa trời!
Gió trăng tin . . . tức lạ đời
Hoa đào ai nở gheo người còn duyên
Dặn lòng thẳng thắn hồn nhiên
Trần gian học một chữ Kiên. . . chí bền!
Nước , non , gió , lửa , luyện rèn
Song tu Đời Đạo chẳng quên tình Trời
Đôi khi ngấm lại cuộc đời
Xông , rim , nấu , đốt TA ngồi . . . Làm tin!
Giận mình chữa sạch thói quen
Quan . . . TÂM ai đã đem Tin Báo rồi
Dạy cho TA . . . Toét miệng cười!!!
Thương yêu , tha thứ học người . . . ĐỨC . . . Tin!
Hôm nay trăng gió lại lên
Lòng Ta ai biết cho tường bằng Ta?
Nhắc mình thôi chớ ba hoa
Ếch ngồi đáy giếng . . . tưởng Ta hơn Người!
Cúi đầu, tay chấp , lạy Trời . . .
Học << LÀM CON NÍT >> dâng Đời . . . Cả TIN!!!

Vân Sơn (Troyes; France)

THÔNG BÁO CỦA TUẦN BÁO PHÁT TRIỂN ĐIỂN NĂNG

Xin các bạn đạo viết bài gửi đăng lưu ý

- 1) Vì Tuần báo Phát Triển Điển Năng là tuần báo tâm linh nên khi quý bạn gửi bài về xin đề tên thật, thuộc thiền đường hay trung tâm nào (có thể kèm theo bút hiệu) và xin trách nhiệm về bài viết của mình.
- 2) Ban biên tập của Tuần báo sẽ đọc và tuần tự đăng theo nhu cầu.
- 3) Các bạn đánh bài xin nhớ bỏ dấu

Xin cảm ơn quý bạn đạo

Ban biên tập TBPĐN
